

Č. j.: 2R 4/03 – Hr

V Brně dne 11. března 2003

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 3.2.2003 společností HOCHTIEF VSB a. s., se sídlem Primátorská 36/323, 180 00 Praha 8, zast. předsedou představenstva Ing. Václavem Matyášem, právně zast. na základě plné moci ze dne 12.12.2002 advokátem JUDr. Vasilem Horníkem, se sídlem AK Havlíčkovo nám. 99, 380 01 Dačice I, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14.1.2003 č. j. VZ/S215/02-153/211/03-GS ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – obce Strážov na Šumavě, zast. starostou Ing. Janem Pavláskem, se sídlem Strážov č. p. 71, 340 24 Strážov, učiněných při zadání veřejné zakázky „Strážov – kanalizace + ČOV“ nedatovanou výzvou více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb. a zákona č. 278/2002 Sb., kterou zájemci obdrželi ve dnech 10.9.2002 a 11.9.2002, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S215/02-153/211/03-GS ze dne 14.1.2003

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Obec Strážov na Šumavě, zast. starostou Ing. Janem Pavláskem, se sídlem Strážov č. p. 71, 340 24 Strážov (dále jen „zadavatel“), zadal nedatovanou výzvou více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb. a zákona č. 278/2002 Sb., kterou zájemci obdrželi ve dnech 10.9. a 11.9.2002, veřejnou zakázku „Strážov – kanalizace + ČOV“.

Z předložené dokumentace vyplývá, že zadavatel obdržel celkem šest nabídek, z toho jedna nabídka nevyhověla kontrole úplnosti a zadavatel příslušného uchazeče vyloučil z další účasti v soutěži. Po provedeném posouzení a hodnocení nabídek dne 27.9.2002 a dne 15.10.2002 doporučila k tomu jmenovaná komise zadavateli jako nejvhodnější nabídku uchazeče Silnice Klatovy a. s., se sídlem Vídeňská 190, 339 55 Klatovy, zast. předsedou představenstva Ing. Ladislavem Konečným (dále jen „Silnice Klatovy“), na druhém místě doporučila komise zadavateli nabídku uchazeče HOCHTIEF VSB a. s., se sídlem Primátorská 36/323, 180 00 Praha 8, zast. předsedou představenstva Ing. Václavem Matyášem, právně zast. na základě plné moci ze dne 12.12.2002 advokátem JUDr. Vasilem Horníkem, se sídlem AK Havlíčkovo nám. 99, 380 01 Dačice I (dále jen „navrhovatel“) a na třetím místě nabídku uchazeče JIHOSPOL, Jihočeská obchodní a stavební společnost, a. s., se sídlem Písecká 893, 386 24 Strakonice, zast. předsedou představenstva Ing. Bohumilem Křiváčkem (dále jen „JIHOSPOL“). Zadavatel se s názorem komise ztotožnil a dne 15.10.2002 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 30.10.2002 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání nevyhověl, což uchazeči oznámil dne 4.11.2002 a současně ho poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 7.11.2002, svého práva využil a návrh k Úřadu podal. Úřad obdržel uvedený návrh dne 18.11.2002 a tímto dnem bylo zahájeno správním řízení, ve kterém jako účastníky řízení označil Úřad zadavatele, navrhovatele, uchazeče Silnice Klatovy a uchazeče JIHOSPOL.

Dne 9.12.2002 odeslal Úřad účastníkům správního řízení oznámení o zahájení správního řízení, ve kterém mimo jiné vyzval navrhovatele, aby mu sdělil, zda zaslal jedno vyhotovení návrhu zadavateli, a aby doložil, kdy zadavatel předmětný návrh obdržel. K tomu stanovil Úřad navrhovateli přiměřenou lhůtu. Dne 13.12.2002 doručil navrhovatel Úřadu xerokopii podacího lístku R 014465 947, kterou doložil, že předmětný návrh odeslal zadavateli doporučeně dne 18.11.2002.

Po posouzení předložených dokladů vydal Úřad dne 14.1.2003 rozhodnutí č. j. VZ/S215/02-153/211/03-GS, kterým podaný návrh podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“), zamítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že podmínkou pro zachování lhůty pro podání návrhu je, aby byl příslušný návrh doručen Úřadu a zadavateli nejpozději poslední den lhůty, přičemž nepostačí v poslední den lhůty návrh předat k poštovní přepravě, popřípadě jej předat k poštovní přepravě dříve a spoléhat, že bude doručen ve lhůtě. Úřad konstatuje, že navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 7.11.2002, desátý den lhůty pak připadl na neděli, a proto posledním dnem lhůty byl nejbližší následující pracovní den – pondělí 18.11.2002. Navrhovatel podle názoru Úřadu nepředložil žádný důkaz, který by prokazoval doručení jednoho vyhotovení návrhu zadavateli ve lhůtě – tj. nejpozději dne 18.11.2002. Návrh tedy neodpovídal podmínkám ustanovení § 57 odst. 2 zákona a Úřad jej musel zamítnout.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 3.2.2003 rozklad, ve kterém uvádí, že s ohledem na ustanovení § 61 zákona měl Úřad při posuzování otázky, zda byl návrh podán ve lhůtě, aplikovat ustanovení § 27 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb. (dále jen „správní řád“), podle kterého je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty prokazatelně podána poštovní zásilka obsahující podání, přičemž podle odst. 4 téhož ustanovení správního řádu se v pochybnostech považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak. Navrhovatel uvádí, že návrh adresovaný zadavateli byl podán k poštovní přepravě dne 18.11.2002, z čehož podle názoru navrhovatele jednoznačně vyplývá, že ve smyslu ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu byla předmětná lhůta zachována. Navrhovatel nesouhlasí se závěrem Úřadu, že k zachování této lhůty je potřeba, aby návrh byl nejpozději v poslední den lhůty doručen zadavateli a uvádí, že takovou konstatací Úřad evidentně překračuje rámec zákona, neboť ustanovení § 57 odst. 2 zákona po novelách „nehovoří o doručení (doručování) návrhu, jakož ani o lhůtách (jejich zachování), ale pouze o podávání návrhu“. Úřad tak podle názoru navrhovatele právo neaplikuje, ale nepřipustně tvoří.

K podaném rozkladu se dne 7.2.2003 vyjádřil zadavatel a pouze uvedl, že trvá na výsledku provedeného výběrového řízení a rozhodnutí Úřadu respektuje. Dále znovu sdělil Úřadu, že návrh obdržel až 19.11.2002.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S215/02-153/211/03-GS ze dne 14.1.2003 návrh uchazeče podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K námitkám uchazeče uvádím, že dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu (tj. Úřadu) a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

K datu, které je rozhodné pro zachování předběžné lhůty uvádím, že podle ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u Úřadu až den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde Úřadu a to bez ohledu na to, kdy byl předmětný návrh podán k poštovní přepravě. V tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona v první větě. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se tedy vzhledem k výše uvedenému vztahuje toliko na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení. Z uvedeného současně jednoznačně vyplývá, že návrh musí být nejpozději poslední den lhůty doručen Úřadu i zadavateli a nestačí jej pouze v tento den podat k poštovní přepravě. Uvedený právní názor byl ostatně potvrzen mimo jiné i rozhodnutími Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 11/99 ze dne 6.12.1999, 2A 14/99 ze dne 22.12.1999 a dalšími.

Při podání návrhu je povinností Úřadu, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo nepochybně zjištěno, že rozhodnutí zadavatele o námitkách bylo doručeno uchazeči dne 7.11.2002, desátý den lhůty připadl na neděli 17.11.2002, a proto posledním dnem lhůty bylo pondělí 18.11.2002. Úřad obdržel návrh dne 18.11.2002, tedy včas, ale zadavatel jej obdržel až 19.11.2002, tedy po uplynutí předmětné lhůty. Úřad tedy postupoval v souladu se zákonem, pokud návrh pro opožděnost zamítl.

Pro úplnost uvádím, že předmětem správního řízení o rozkladu bylo přezkoumat, zda napadeným rozhodnutím Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když návrh zamítl dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona. Úřad však vždy, i při podání nekvalifikovaného návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě pak zahajuje správní řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Obec Strážov na Šumavě, se sídlem Strážov č. p. 71, 340 24 Strážov, zast. Ing. Janem Pavláskem
2. JUDr. Vasil Horník, se sídlem AK Havlíčkovo nám. 99, 380 01 Dačice I
3. Silnice Klatovy a. s., se sídlem Vídeňská 190, 339 55 Klatovy, zast. Ing. Ladislavem Koláčným
4. JIHOSPOL, Jihočeská obchodní a stavební společnost, a. s., se sídlem Písecká 893, 386 24 Strakonice, zast. Ing. Bohumilem Křiváčkem
5. spis